

ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНОЇ ЗОВНІШНЬОТОРГОВЕЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КРАЇН ПІВДЕННОЇ АМЕРИКИ

Латинська Америка – великий економічний регіон, частка якого в світовому ВВП за паритетом купівельної спроможності становить біля 9%. Аналіз економічного розвитку країн цього регіону дозволяє узагальнити чотири характерні моделі:

1) Країни з високими темпами економічного зростання – понад 5%. Перше місце в цій групі належить Панамі (у першому кварталі 2017 р. приріст ВВП становив 5,9%, за підсумками року очікується 6%). До цієї ж групи можна віднести Болівію – 5,4%, Домініканську Республіку – 5%.

2) Країни, де на тлі швидкого економічного зростання спостерігаються ознаки уповільнення. До цієї групи країн можна віднести Парагвай (очікується в 2017 р. зростання ВВП на рівні 4,2%), Уругвай (4%), Нікарагуа (4,5%), Перу (3,5%).

3) Країни з низькими темпами економічного зростання. Зокрема, Колумбія – очікується в 2017 р. зростання ВВП 2,8% (2014 р. – 6%), Чилі – 2,6%, Гватемала, Коста-Ріка, Гондурас (3-3,5%). В Еквадорі через падіння цін на нафту очікується в цьому році економічне зростання на рівні 2%.

4) Країни, що переживають економічну кризу. В першу чергу, це стосується Бразилії, де спостерігається загострення фінансової ситуації та дефіцит бюджету. В 2017 р. прогнозується падіння бразильської економіки на 1,3%. Не набагато краща ситуація в Аргентині, де економічне зростання сповільниться на 0,8%. Найважча ситуація спостерігається в Венесуелі, де економіка країни стоїть на порозі краху.

Лідером регіону є Бразилія, економіка якої перевершує економіки всіх інших південноамериканських країн і демонструє швидке поширення своєї присутності на світових ринках. Багатство країни походить від величезних запасів корисних копалин (понад 40 видів), серед яких важливе місце займають залізна руда, олово, кварц, хромові руди, марганець, промислові алмази, дорогоцінне каміння, золото, нікель, боксит, уран, платина й ін. Як результат, Бразилія є світовим лідером з видобутку залізної руди (20%) і монополістом з видобутку ніобію (95%). У структурі ВВП на сільське господарство припадає 6,3%, на промисловість – 21,8%, а 72% займає сфера послуг [1]. У сфері послуг основна роль належить фінансовим послугам і туризму.

До однієї з провідних країн Латинської Америки за рівнем соціально-економічного розвитку можна віднести і Аргентину, яка володіє величезними запасами природних ресурсів в галузі енергетики (нафта, природний газ, уран), сільського господарства завдяки своєму географічному положенню та природно-кліматичним характеристикам. Ця країна є аграрно-індустріальною, про що свідчить структура ВВП: на сільське господарство припадає 11,4%, на промисловість – 30,2%, а на сферу послуг – 58,4% [2]. На території Аргентини вирощуються зернові, олійні, промислові культури, овочі і фрукти. Також країна помітно виділяється запасами стратегічної сировини – берилію, вольфраму, уранових руд. Стратегічними секторами сфери послуг є виробництво програмного забезпечення, аудіовізуальної продукції, туризм.

Частки цих країн у світовому експорті та імпорті відносно невеликі, зокрема для Бразилії відповідно 1,16% і 1,07%. Аргентина за цими показниками поступається Бразилії в 3 рази [3].

Сальдо торгівельного балансу Бразилії в останні сім років негативне, чому особливо сприяє дефіцит сальдо послуг. Найбільша частка експорту припадає на сільгосппродукцію (41,9%), в першу чергу, соєві боби, цукор тростинний і буряковий, м'ясо птиці, кава. Промислові товари складають 36,1% експорту, паливо і продукція гірничодобувної промисловості – 19,1%. До основних несільськогосподарських експортних товарів відносяться руди і залізні концентрати, нафтові олії, деревину та

целюлозу, легкові автомобілі. В імпорті переважає промислова продукція (75,9%), на сільськогосподарську – приходиться лише 6,2%.

В Аргентині дефіцит торгівельного балансу спостерігався лише в 2015 р. До цього негативне сальдо послуг покривається за рахунок експорту товарів, в основному - сільськогосподарських. Експорт в основному складається з сільськогосподарської продукції (60,9%), у тому числі тверді залишки з соєвого масла (9,7 млрд. дол.), соєві боби (4,3 млрд. дол.), соєва олія (3,8 млрд. дол.), кукурудза (3,1 млрд. дол.), пшениця і меслин (1 млрд. дол.). Експорт промислової продукції становить 28,1%, на паливо і гірничодобувну продукцію припадає 5,3%. В імпорті ж найбільшу частку складають промислові товари (81,6%), лише 3,7% – сільськогосподарські, в тому числі, банани (216 млн. дол.), харчові препарати (132 млн. дол.), кава (94 млн. дол.), рослинні соки і екстракти (68 млн. дол.), какао-масло, жир; на нафту в 2015 р. приходиться 60 млн. дол. експорту країни. Основними торговими партнерами Бразилії і Аргентини є Китай, США, Чилі. [1-3]

Отже, в цілому можна засвідчити тенденцію до зниження активності зовнішньоекономічної діяльності країн Латинській Америці, що можна пояснити світовою фінансово-економічною нестабільністю, зниженням світових цін на основні товари експорту, невизначеністю на внутрішніх ринках регіону тощо. В результаті відбувається як зменшення експорту, так і імпорту. Зокрема, за період 2011-2016 рр. обсяги експорту в Бразилії зменшилися на 28%, а імпорту – на 42%, в Аргентині відповідно на 32% і 19%.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

1. The World Factbook. / [Електронний ресурс]. – Central Intelligence Agency. – Режим доступу: <https://www.cia.gov/index.html>.
2. International Trade Statistics. / [Електронний ресурс]. World Trade Organization. – Режим доступу: https://www.wto.org/english/res_e/status_e/status_e.htm.
3. IMF DATA. / [Електронний ресурс]. – International Monetary Fund. – Режим доступу: <http://www.imf.org/external/index.htm>.